

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

05 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătorei Hâncești din 02 aprilie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2018, declarat de avocatul Dumitru Bevza și inculpatul

*Baran Dumitru XXXX, născut la
XX XXXXXX XXXX în XXXXXX, XXXXXX, locuitor
al XXXXXX, XXXXXX, XXX, cetățean al R.
Moldova, fără antecedente penale.*

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare, 01.03.2017 – 02.04.2018,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>27.04.2018 – 19.06.2018,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>26.09.2018 – 05.12.2018.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Hâncești din 02 aprilie 2018, Baran Dumitru a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal, procesul penal fiind încetat, cu liberarea lui de răspundere penală în legătură cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

2. Instanța de fond a constatat că în luna octombrie 2015, data și ora exactă nefiind stabilită, inculpatul Baran D., acționând cu intenție directă, urmărind scopul confecționării documentelor oficiale false, în circumstanțe necunoscute a falsificat raportul de verificare tehnică a vehiculului nr. 0444112 din 28.10.2015 pentru automobilul „Opel Vectra”, n.î. XXXXXX, pretins eliberat de „Auto-Revizor” S.A., care în realitate nu a fost eliberat de reprezentanții companiei indicate, cărorva

persoane sau pentru careva mijloace de transport, adică un document care atestă starea tehnică a automobilului, care-i oferea deținătorului dreptul de circulație în traficul național rutier, pe care la data de 28 octombrie 2015 l-a transmis în folosință lui Isac S.

Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-2609 din 18.05.2016, raportul de verificare tehnică a vehiculului nr. 0444112 din 28.10.2015 este confecționat din hârtie simplă, folosind tehnica computerizată imprimanta Inkjet cu instrument scriptural, pix cu bilă cu colorant albastru.

Ulterior, la 23 aprilie 2016, aproximativ ora 15.10, pe traseul R3, km. 33-34, or. Hâncești, Isac S., folosind raportul de verificare a vehiculului cu nr. 0444112 din data de 28.10.2015, eliberat pe mijlocul de transport „Opel Vectra”, n.î. XXXXXX, fără a cunoaște faptul că este fals, l-a prezentat la control colaboratorilor INP care au și depistat falsul în cadrul controlului efectuat.

Instanța a reținut că inculpatul Baran D. nu a recunoscut vina și a declarat că activează în calitate de consultant în asigurări la SA „Moldasig” din anul 2011, iar pe Isac S. îl cunoaște din anul 2013, când acesta s-a adresat pentru a-i face asigurarea, ulterior mai acordându-i asemenea serviciu. Alte întâlniri cu Isac S. nu a avut, nu i-a dat acestuia niciun raport de verificare a vehiculului și nu cunoaște de ce spune asemenea lucruri.

Totodată, vinovăția inculpatului este dovedită prin probele administrate.

Astfel, martorul Isac S. a relatat că inculpatul îi perfectă asigurarea la mașina de „Opel Vectra”. El s-a deplasat la locul de muncă al inculpatului pentru a face asigurare și l-a întrebat dacă poate face revizia tehnică fără a prezenta automobilul. Inculpatul a calculat cât urmează să îi achite pentru toate actele necesare. Peste 2 zile i-a adus documentele, inclusiv raportul de verificare tehnică a automobilului și ecusonul. A achitat toate taxele și cheltuielile de drum, iar primind actele și verificându-le, i-au părut a fi în ordine. Nu a prezentat automobilul pentru revizie, iar pentru servicii, și anume asigurare, revizie tehnică și impozite pe drum, a achitat personal inculpatului. În aprilie 2016, fiind stopat, polițiștii i-au ridicat raportul, spunând că este fals. A discutat cu inculpatul despre această situație și acesta l-a asigurat că documentul nu este fals.

Martorul Borta M., expert-testare auto la SRL „Revizor”, a indicat că nu a examinat automobilul în cauză, respectiv, nu a eliberat raport de verificare tehnică pentru această unitate de transport.

Conform procesului-verbal privind consemnarea celor constatate din 25.05.2016, în cadrul examinării materialului înregistrat în R-2 din 23.04.2016, s-a constatat că la 23.04.2016 Isac S., conducând mijlocul de transport „Opel Vectra”, n.î. XXXXXX, în cadrul verificării actelor, a prezentat un raport de verificare tehnică a automobilului care s-a dovedit a fi falsificat, înregistrat în Registrul de evidență a sesizărilor cu privire la infracțiuni RI la 25.05.2016 cu nr.618.

Potrivit raportului nr.0444112 din 28.10.2015, ar fi fost supus verificării tehnice automobilul „Opel Vectra”.

Conform procesului-verbal din 06.06.2016, a fost supus examinării raportul de verificare tehnică a vehiculului, nr. 0444112.

Potrivit informației Agenției Naționale Transport Auto, conform Sistemului Informațional Automatizat de căutare „Autotest”, raportul de inspecție tehnică periodică nr. 0444112 din 28.10.2015 îi corespunde autovehiculului „Hyundai H200”, n.î. XXXXXX, eliberat la stația de inspecție tehnică periodică „Auto Revizor-SN” S.R.L., amplasată în or. Sîngerei, str. Filimon 2, la 04.11.2015.

Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-2609 din 18.05.2016, raportul de verificare tehnică a vehiculului, nr. 0444112 din 28.10.2015, este confecționat din hârtie simplă, folosind tehnica computerizată imprimanta Inkjet (rubricile, textele de tipar și cifrice, numărul, impresiunile de ștampilă) cu instrument scriptural, pix cu bilă cu colorant albastru (semnăturile), cu planșă ilustrativă anexă.

Potrivit informației organului de urmărire penală a IP Cantemir, se efectuează urmărirea pe două cauze penale pornite la 18.11.2016 și 16.11.2015, în baza componentei de infracțiuni prevăzute de art. 361 Cod penal.

Conform procesului-verbal din 27.09.2016, Baran D. a refuzat confruntarea cu Isac S.

În același timp, acțiunea de folosire și deținere a documentelor oficiale nu a fost demonstrată prin probe, în speță operând aplicarea principiului *in dubio pro reo*, îndoiala profitând făptuitorului – situație care nu atrage în consecință recalificarea acțiunilor infracționale ale inculpatului or, nu prezintă relevanță penală dacă infracțiunea comisă este rezultatul unui singur act material sau al unei pluralități de acte materiale de executare, circumstanțe care vor fi luate în considerație la individualizarea pedepsei, în același context fiind săvârșite acțiuni ce determină existența elementului material al infracțiunii - confecționarea.

Or, pentru aplicarea art. 361 Cod penal, este suficientă confecționarea (falsificarea) documentelor, nefiind indispensabil ca, după ce documentul oficial a fost confecționat, să fie și folosit. Astfel, infracțiunea s-a consumat din momentul confecționării raportului de verificare tehnică a vehiculului.

Totodată, fapta a fost săvârșită cu intenție directă, deoarece inculpatul cunoscând caracterul fals al documentului, a prevăzut rezultatul faptei sale și a urmărit producerea lui, prin confecționarea și transmiterea documentului fals în folosință unei alte persoane.

Probele prezentate dovedesc integral vinovăția inculpatului, acestea fiind obținute cu respectarea normelor de procedură penală și în ansamblu coroborează între ele, confirmând pe deplin vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate, iar temei pentru a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-a constatat.

Deși inculpatul a pledat nevinovat, versiunea lui nu are suport probator, iar simpla afirmație a unei stări de fapt, fără coroborarea ei cu alte mijloace de probă, nu poate fi acceptată ca un adevăr, modalitatea de apărare utilizată de inculpat, respectiv negarea realității evidente, nefiind în măsură să influențeze convingerea bazată pe probe incontestabile. Or, în starea de fapt constatată, este exclusă posibilitatea achitării inculpatului.

Mai mult, prezumția de nevinovăție a inculpatului nu este absolută ci relativă, ea putând fi răsturnată prin orice mijloc de probă, administrat în mod legal.

Din probele administrate nu rezultă nevinovăția acestuia, declarația de nevinovăție fiind unică în tot ansamblul probator al cauzei.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 361 alin. (1) Cod penal, ca confecționarea documentelor oficiale false care acordă drepturi, indicând că procesul penal urmează a fi încetat, pe motivul expirării termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

Or, conform art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii unei infracțiuni ușoare a expirat termenul de 2 ani, iar potrivit art. 16 alin. (2) Cod penal, infracțiuni ușoare se consideră faptele pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de până la 2 ani inclusiv.

În conformitate cu art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de pedeapsă în cazul expirării termenului de prescripție.

3. Inculpatul a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat.

Apelantul a invocat că nu a săvârșit infracțiunea incriminată, iar instanța de fond greșit a interpretat și apreciat probele administrate.

Isac S. nu s-a adresat la el cu propunerea de a-i confecționa un raport de verificare tehnică a automobilului, deoarece cunoștea că el face doar asigurări obligatorii de răspundere civilă a autovehiculelor.

Acesta, de mai multiple ori s-a adresat pentru a-i perfectă asigurările necesare și nu numai.

Nu este clar de ce Isac S. nu se află pe banca acuzaților, odată ce a declarat că prezentarea mașinii la revizia tehnică este obligatorie, iar el intenționat nu a prezentat-o, astfel știe că raportul de revizie tehnică a mașinii era fals.

Astfel, Isac S. confirmă că a acționat contrar legii, iar persoanele responsabile ignoră acest fapt, fiind cert că în privința automobilului său nu a fost efectuată revizia tehnică.

Mai mult, martorul Bortă M. nu a confirmat că el a confecționat raportul fals, depistat la Isac S.

Deci, se atestă că mai întâi a fost făcută copia blanchetei curate, fiind completată la 28.10.2015 și prezentată lui Isac S., ulterior, fiind completat și originalul blanchetei cu același număr. Însă, el nu a avut și nici nu are acces la blanchete de acest tip și nici asemenea aparataj.

Nici ecusonul eliberat pentru mașina lui Isac S. și nici ecusonul de pe parbrizul mașinii „Hyundai H 220” nu au fost prezentate și supuse expertizei necesare, astfel, nu se cunoaște dacă ambele sunt originale sau dacă careva din ele este fals, și care anume.

Pe lângă aceasta, știind cu certitudine că Isac S. deține timp de 6 luni un document fals, organele procuraturii i-au acordat credibilitate și nu s-au expus asupra acestui fapt printr-o decizie aparte.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2018, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că vinovăția inculpatului a fost confirmată prin probe pertinente, concludente, utile și veridice, coroborate între ele, și anume:

declarațiile martorilor Isac S. și Borta M.;

procesul-verbal privind consemnarea actelor din 25.05.2016, înregistrat în Registrul de evidență a sesizărilor cu privire la infracțiuni RI la 25.05.2016 cu nr. 618, potrivit cărui, în procedura examinării materialului înregistrat în R-2 din 23.04.2016, s-a constatat că la 23.04.2016, Isac S., conducând mijlocul de transport „Opel Vectra”, în cadrul verificării actelor, a prezentat un raport de verificare tehnică a automobilului care s-a dovedit a fi falsificat;

raportul de verificare tehnică a vehiculului nr. 0444112, din 28.10.2015, pentru automobilul „Opel Vectra” și ordonanță de ridicare a acestuia;

procesul-verbal de examinare a obiectului din 06.06.2016, în cadrul acțiunii procesuale fiind supus examinării raportul de verificare tehnică a vehiculului nr. 0444112;

informația Agenției Naționale Transport Auto, că conform Sistemului Informațional Automatizat de căutare „Autotest”, raportul de inspecție tehnică periodică nr. 0444112 din 28.10.2015 îi corespunde autovehiculului „Hyundai H200”, n.î. XXXXXX, eliberat la stația de inspecție tehnică periodică „Auto Revizor-SN” S.R.L., amplasată în or. Sângerei, str. Filimon 2, la 04.11.2015;

raportul de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/I-R-2609 din 18.05.2016, că raportul de verificare tehnică a vehiculului nr. 0444112 din 28.10.2015 este confecționat din hârtie simplă, folosind tehnica computerizată imprimanta Inkjet (rubricile, textele de tipar și cifrice, numărul, impresiunile de ștampilă) cu instrument scriptural, pix cu bilă cu colorant albastru (semnăturile), cu planșă ilustrativă anexă.

Astfel, instanța de fond a analizat obiectiv probele administrate, prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc fără echivoc vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 361 alin. (1) Cod penal, ca confecționarea documentelor oficiale false, care acordă drepturi.

Totodată, argumentele apărării sunt nefondate, fiind combătute prin probele anexate și circumstanțele stabilite în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond și verificate în cadrul procedurii de examinare a apelului, iar cererea inculpatului privind achitarea pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de către el este neîntemeiată, fiind administrate suficiente probe pertinente și concludente prin care se atestă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Afirmațiile apărării că instanța greșit a interpretat probele, la baza sentinței de condamnare fiind pusă declarația martorului Isac S. că inculpatul i-ar fi confecționat raportul de verificare tehnică a mașinii lui „Opel Vectra”, nu are suport probatoriu.

Or, probele prezentate dovedesc vinovăția inculpatului, iar temei pentru a pune la îndoială veridicitatea lor nu s-a constatat, acestea fiind obținute cu respectarea normelor de procedură penală și, în ansamblu, coroborează între ele, confirmând pe deplin vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Mai mult, lipsesc temeiuri de respingere a declarațiilor martorului Isac S. or, acestea corespund celor date în cadrul urmăririi penale și coroborează cu celelalte

probe prezentate și verificate în cadrul cercetării judecătorești, iar martorul a fost prevenit de răspunderea penală pentru darea declarațiilor intenționat false.

Nici argumentele apărării că declarațiile martorului Borta M. nu confirmă că el a confecționat un raport fals, depistat la Isac S. nu sunt admisibile.

Pornind de la prevederile art. 125 alin. (1), (2) Codul transporturilor rutiere, inspecția tehnică periodică a vehiculelor rutiere se efectuează în cadrul stațiilor de inspecție tehnică specializate și autorizate de către Agenție, în condițiile prezentului cod. Stațiile autorizate să desfășoare activitate de inspecție tehnică periodică nu au dreptul să cesioneze autorizația pentru această activitate.

Borta M. a indicat că el activează în calitate de expert testare auto la „Revizor auto” S.R.L. și că el nu a aplicat semnătura și ștampila pe raportul de verificare tehnică nr. 0444112 din 28.10.2015, fapt de demonstrează falsificarea acestui act.

Aceste declarații coroborează și cu conținutul raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-2609 din 18.05.2016, potrivit căruia raportul de verificare tehnică a vehiculului nr. 0444112 din 28.10.2015 este confecționat din hârtie simplă, folosind tehnica computerizată imprimanta Inkjet (rubricile, textele de tipar și cifrice, numărul, impresiunile de ștampilă) cu instrument scriptural, pix cu bilă cu colorant albastru (semnăturile), cu planșă ilustrativă anexă.

Argumentul apărării privind probarea faptului că anume lui Isac S. îi trebuia documentul fals în privința testării mașinii lui și anume el deținea și folosea acest document, dar nu a fost atras la răspundere penală, este irelevant și nu constituie temei de achitare a acestuia or, inculpatul a fost recunoscut vinovat de confecționarea documentelor oficiale false care acordă drepturi, iar acțiunea de folosire și deținere a documentelor oficiale nu a fost demonstrată prin probe și nu prezintă relevanță penală dacă infracțiunea comisă este rezultatul unui singur act material sau al unei pluralități de acte materiale de executare, acest lucru instanța îl va lua în considerație însă la individualizarea pedepsei, or în același context au fost săvârșite acțiuni ce determină existența elementului material al infracțiunii (confecționare).

Deci, infracțiunea a fost dovedită cu certitudine în cadrul examinării cauzei, prin probele administrate, apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, iar vinovăția în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal a fost dovedită pe deplin, în afara oricărui dubiu rezonabil.

Totodată, instanța de fond corect a aplicat prevederile legale, încetând procesul penal în privința inculpatului, cu liberare de răspundere penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție, fiind stabilit că infracțiunea a fost comisă în luna octombrie 2015, iar termenul prescripției tragerii la răspundere penală de 2 ani a expirat până la data adoptării sentinței, procesul penal fiind încetat de către prima instanță în mod corect.

5. Avocatul Dumitru Bevza și inculpatul au declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultimul să fie achitat.

Recurenții au indicat că instanțele au apreciat eronat probele administrate, fiind ignorat faptul că martorul Isac S. era cointerestat în obținerea unui document fals.

Inculpatul nu a dispus de tehnică, precum cea folosită la falsificarea raportului de testare tehnică și nu are nici abilitatea de a o folosi, iar în urma perchezițiilor efectuate la domiciliul său și la serviciu nu s-au descoperit careva urme ale săvârșirii infracțiunii.

Cu Isac S. el a contactat doar referitor la asigurarea automobilului, acesta de mai mulți beneficiind de serviciile lui.

Nu a avut vreodată posibilitate de a face copii a blanchetelor neîndeplinite de la stația de testare auto din or. Sîngerei, asemenea acțiuni fiind în măsură să le realizeze doar cineva de la acea stație.

Conform probelor, blancheta falsă, cu textul fals că automobilul lui Isac S. a trecut verificarea tehnică, a fost completată mai târziu cu două săptămâni, după ce a fost completat originalul raportului nr. 0444112, primul la 28.10.2015, iar pe numele lui Isac S. la 04.11.2015, fiind eliberate două rapoarte de verificare tehnică cu același număr, dar pe unități de transport și persoane diferite.

Or, inculpatul nu are careva atribuții la aceste acțiuni ilegale, însă instanțele nu s-au expus asupra acestui motiv.

Nu a fost clarificat care dintre cele două ecusoane este fals, nefiind efectuată o expertiză în acest sens.

Mai mult, în afară de afirmația că inculpatul i-a dat raportul, Isac S. nu a demonstrat prin alte probe că acesta i-a întocmit raportul fals.

În același timp, celelalte probe atestă doar faptul că raportul este fals și nu că l-ar fi confecționat inculpatul.

Pe lângă aceasta, instanța de apel a apreciat refuzul inculpatului de a da declarații în cadrul urmăririi penale, drept confirmare a vinovăției.

Prin urmare, a fost probat doar faptul că Isac S. a deținut și folosit cu bună știință documente false – raportul de testare a automobilului și ecusonul.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în temeiul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se reține că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate,

inclusiv cele reproduse în pct. 2., 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestuia în baza art. 361 alin. (1) Cod penal, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile martorilor Foiu G., Isac S. și Borta M.; procesul-verbal privind consemnarea actelor din 25.05.2016, că în cadrul examinării materialului înregistrat în R-2 din 23.04.2016, s-a constatat că la 23.04.2016, Isac S., conducând mijlocul de transport „Opel Vectra”, în cadrul verificării actelor, a prezentat un raport de verificare tehnică a automobilului care s-a dovedit a fi falsificat; raportul de verificare tehnică a vehiculului, nr. 0444112 din 28.10.2015, pentru automobilul „Opel Vectra” și ordonanță de ridicare a acestuia; procesul-verbal de examinare a obiectului din 06.06.2016, în cadrul acțiunii procesuale fiind supus examinării raportul de verificare tehnică a vehiculului nr. 0444112; informația Agenției Naționale Transport Auto, că conform Sistemului Informațional Automatizat de căutare „Autotest”, raportul de inspecție tehnică periodică nr. 0444112 din 28.10.2015 îi corespunde autovehiculului „Hyundai H200”, n.î. XXXXXX, eliberat la stația de inspecție tehnică periodică „Auto Revizor-SN” S.R.L., amplasată în or. Sângerei, str. Filimon 2, la 04.11.2015; raportul de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-2609 din 18.05.2016, că raportul de verificare tehnică a vehiculului, nr. 0444112 din 28.10.2015, este confecționat din hârtie simplă, folosind tehnica computerizată imprimanta Inkjet (rubricile, textele de tipar și cifrice, numărul, impresiunile de ștampilă) cu instrument scriptural, pix cu bilă cu colorant albastru (semnăturile), cu planșă ilustrativă anexă, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând argumentat motivele pentru care au respins probele și versiunile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul de pe rol.

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat probele și circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul și inculpatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de

procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Dumitru Bevza și inculpatul Baran Dumitru XX, împotriva sentinței Judecătoriei Hâncești din 02 aprilie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2018, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 28 decembrie 2018.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun